

Макаръ човѣкъ да почналъ да използвава рогата и коститѣ на животнитѣ, още за дълго време камъкътъ, като твърдъ и траенъ материалъ, не изгубилъ своето значение. Той остава като главенъ материалъ за изработване на оржжия и орждия; затова тази епоха е позната съ името *каменна епоха*. (обр. 4)

Докато отначало човѣкъ обработвалъ камъка само съ обчукване, по-късно се научилъ да го оглажда, и сега вече се появяватъ по-грижливо и по-красиво изработени орждия: брадви, чукове, боздугани и пр.

Много късно човѣкъ се запознава съ метали-тѣ, отначало съ самородната медъ, по-късно съ бронза и най-после съ желѣзото. Когато се открили метали-тѣ, камъкътъ почналъ вече да губи своето значение. Оржжията се изработвали вече отъ медъ, бронзъ и желѣзо (обр. 5). По този начинъ следватъ една следъ друга *медната* (2300 — 1900 г. пр. Хр.), *бронзовата* (1900 — 900 г. пр. Хр.) и *желѣзната епохи* (900 — сл. Хр.)

